

Sygn. akt VI GC 352/16/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Nyga

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2016 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa: P. K.

przeciwko: (...) w S. we Francji

działający przez (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W.

o zapłatę

1) oddała powództwo w całości;

2) zasądza od powoda P. K. na rzecz pozwanego (...) w S. we Francji działający przez (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W. kwotę 1 217 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 352/16/3

UZASADNIENIE

Powód P. K. wystąpiła przeciwko A. A. z siedzibą we Francji z pozwem o zapłatę kwoty 3 255 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29 maja 2015 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 20 lutego 2015 r. samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność Biura (...) sp. z o.o. z siedzibą w T. został uszkodzony w wyniku kolizji drogowej. Ubezpieczycielem odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody jest pozwany. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność co do zasady, a następnie wypłacił odszkodowanie w kwocie 2 775 zł z tytułu najmu pojazdu zastępczego. Powód wstąpił w prawa poszkodowanej na podstawie umowy cesji wierzytelności. Pojazd zastępczy był niezbędny poszkodowanej przez cały okres związany z likwidacją szkody tj. przez 37 dni. Koszty najmu zostały udokumentowane fakturą VAT nr (...). Stawka za dobę najmu pojazdu zastępczego wynosiła 160 zł. Pozwany uznał za zasadny okres najmu samochodu zastępczego, jednak dokonał korekty stawki za jeden dzień wypożyczenia samochodu zastępczego do kwoty 75 zł. Powód przedstawił pozwanemu wymaganą dokumentację i wezwał pozwanego do zapłaty należnego odszkodowania, jednakże pozwany nie zmienił decyzji.

W dniu 28 stycznia 2016 r. w sprawie o sygn. VI GNc 23/16/5 Referendarz Sądowy w Sąd Rejonowym w Tychach wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, iż przyjął na siebie odpowiedzialność za zdarzenie drogowe z dnia 20 lutego 2015 r. Szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 23 lutego 2015 r. przez prokurenta poszkodowanego Biura (...) sp. z o.o. Pozwany przeprowadził postępowanie likwidacyjne i wypłacił odszkodowanie. Poszkodowana spółka wynajęła pojazd zastępczy marki O. (...) na okres 37 dni w firmie powoda z zastosowaniem stawki dobowej najmu w wysokości 160 zł brutto, a powód doliczył koszty podstawienia i odbioru pojazdu w kwocie 110 zł brutto. Pozwany uznał za zasadny okres najmu w ilości 37 dni, jednakże nie uznał stawki czynszu za dobę najmu jako rażąco wygórowaną i uwzględnił stawkę 75 zł netto jako średnią na lokalnym rynku za najem pojazdu klasy B. Pozwany nie uznał kosztów podstawienia i odbioru pojazdu. Pozwany wskazał, iż prokurent poszkodowanej spółki w rozmowie telefonicznej z dnia 23 lutego 2015 r. został poinformowany o możliwości udostępnienia przez pozwanego pojazdu zastępczego w tej samej klasie co pojazd uszkodzony, rozliczonego bezgotówkowo przy przyjęciu stawki dobowej najmu w kwocie 92,25 zł brutto oraz o maksymalnej akceptowanej stawce w przypadku dokonania najmu we własnym zakresie w wysokości 75 zł netto za dobę. Pomimo powyższego prokurent poszkodowanej spółki oświadczył, że pojazd zastępczy nie jest potrzebny bowiem spółka dysponuje innym pojazdem. Pozwany zarzucił powodowi brak legitymacji czynnej, podnosząc, że umowa cesji wierzytelności na którą powołuje się powód, jest nieważna z mocy prawa. Pozwany zaznaczył, że poszkodowany powinien dążyć do zmniejszenia rozmiarów szkody i powstrzymania się od nieuzasadnionego powiększania zakresu świadczenia odszkodowawczego. Naprawienie szkody polega na zwrocie uzasadnionych kosztów wynajęcia pojazdu zastępczego. Wynajęty przez poszkodowaną pojazd należy do segmentu C, natomiast pojazd uszkodzony należy do segmentu B, co generowało dodatkowe wyższe koszty. Nadto koszty dotyczące podstawienia i odebrania pojazdu również zdaniem pozwanego są nieuzasadnione, albowiem służą wyłącznie komfortowi najemcy i brak jest związku przyczynowego z działaniem sprawcy.

W dalszym piśmie procesowym strona powodowa podtrzymała dotychczasowe wnioski i twierdzenia zawarte w pozwie. Powód wskazał, że zarzut braku legitymacji procesowej podniesiony przez pozwaną jest bezzasadny. Powód podniósł, iż odpowiedzialność sprawcy i jego ubezpieczyciela jest odpowiedzialnością in solidum, co w praktyce oznacza, że poszkodowany nie dochodzi odszkodowania od bezpośrednio odpowiedzialnego za szkodę, ale od jego ubezpieczyciela.

Sąd ustalił co następuje:

Bezspornym jest, że samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność Biura (...) sp. z o.o. z siedzibą w T. został uszkodzony w wyniku kolizji drogowej. Ubezpieczycielem odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody jest pozwany. Bezspornym jest również fakt, iż pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłacił powodowi częściowe odszkodowanie w kwocie 2 775 zł z uwagi na redukcję stawki dobowej najmu do kwoty 75 zł netto. W związku ze zdarzeniem objętym odpowiedzialnością cywilną pozwanej powód zawarł z poszkodowanym umowę najmu pojazdu zastępczego marki O. (...) o nr rej. (...). Pojazd był wynajmowany przez poszkodowanego od dnia 23 lutego 2015 r. do dnia 31 marca 2015 r. Samochód był wynajmowany przez okres 37 dni przy stawce dobowej w wysokości 160 zł

Dowód: umowy najmu (k. 10), faktura (k. 11) decyzja o wypłacie (k. 14-15), potwierdzenie przelewu (k. 16).

Szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 23 lutego 2015 r. przez prokurenta poszkodowanego Biura (...) sp. z o.o. Prokurent poszkodowanej w rozmowie telefonicznej z dnia 23 lutego 2015 r. uzyskała propozycję od pozwanego dostarczenia pojazdu zastępczego w klasie pojazdu uszkodzonego rozliczonego bezgotówkowo przy przyjęciu stawki dobowej najmu w kwocie 92,25 zł brutto. Konsultant poinformował zgłaszającą szkodę J. S., iż w przypadku najmu pojazdu zastępczego z innego źródła pozwany uzna stawkę dobową najmu w wysokości 75 zł netto. Prokurent poszkodowanej spółki oświadczył, że pojazd zastępczy nie jest potrzebny bowiem spółka dysponuje innym pojazdem. Ponadto ustalono, że gdyby poszkodowana zdecydowała się jednak na najem samochodu zastępczego to zgłosi się do przyjmującej szkodę ubezpieczalni.

Dowód: zapis rozmowy telefonicznej na płycie CD (k. 50).

W dniu 7 kwietnia 2015 r. powód wystawił na rzecz poszkodowanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 6 030 zł brutto tj. 4 902,44 zł netto z tytułu wynajmu samochodu zastępczego na czas naprawy samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) i likwidacji szkody (...).01 przez okres 37 dni przy cenie jednostkowej netto 160 zł za dzień oraz tytułem opłaty za podstawienie i odbiór pojazdu.

Dowód: faktura VAT (k. 11).

W dniu 23 lutego 2015 r. poszkodowana i powód zawarli umowę cesji wierzytelności zgodnie, z którą cedent przełał na cesjonariusza swoją wierzytelność – prawo do dochodzenia roszczeń z tytułu najmu auta zastępczego w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 20 lutego 2015 roku.

Dowód: umowa cesji wierzytelności (k. 9).

Pismem z dnia 24 listopada 2015 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 3 255 zł tytułem najmu pojazdu zastępczego w związku ze szkodą w pojeździe marki V. (...) o nr rej. (...).

Dowód: wezwanie (k. 12).

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oparto o nie budzące wątpliwości, merytoryczne dokumenty znajdujące się w aktach sprawy.

Sąd uznał zeznania świadka J. S. za niewiarygodne, ponieważ pozostawały w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, a w szczególności z treścią rozmowy nagranej przy zgłaszaniu szkody. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka w zakresie w jakim świadek wskazała okoliczności wynajęcia pojazdu zastępczego oraz w zakresie w jakim świadek wskazała na brak propozycji ubezpieczyciela co do najmu pojazdu zastępczego.

Sąd oddalił wniosek o dowód z opinii biegłego, albowiem nie miał on znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie, a rozstrzygnięcie nie wymagało wiadomości specjalnych.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez P. K. przeciwko A. A. z siedzibą we Francji nie zasługiwało na uwzględnienie w żadnym stopniu.

Powód domagał się zasądzenia kwoty 3 255 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29 maja 2015 r. do dnia zapłaty wskazując, że w drodze cesji nabył wierzytelność - prawo do zwrotu kosztów z tytułu najmu auta zastępczego w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 20 lutego 2015 r.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc, iż w toku postępowania likwidacyjnego proponował prokurentowi poszkodowanej spółki wynajem pojazdu zastępczego w segmencie odpowiadającym uszkodzonemu pojazdowi oraz informował, iż w razie wynajęcia pojazdu we własnym zakresie pozwany uzna stawkę dobową w wysokości 75 zł netto.

W myśl art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Przesłankami odpowiedzialności jest łączne wykazanie trzech przesłanek: zachowanie sprawcy szkody, powstanie szkody w majątku poszkodowanego oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem a szkodą.

Zgodnie z art. 822 §1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Przy tym §4 cytowanego przepisu przewiduje, że uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Podnieść należy, że w myśl obowiązujących przepisów kodeksu cywilnego wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (art. 509 § 1 k.c.). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Celem i skutkiem przelewu wierzytelności jest przejście na nabywcę ogółu uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. W takim wypadku stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, a zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela. W razie podjęcia kroków celem wyegzekwowania należności, warunkiem otrzymania należności przez nabywcę wierzytelności jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. W ocenie Sądu powód w należyty sposób wykazał, iż skutecznie nabyła przedmiotową wierzytelność od poszkodowanego, zatem zarzut braku legitymacji czynnej był niezasadny.

Wskazać należy, że okres trwania najmu pojazdu zastępczego nie był pomiędzy stronami sporny. Spór powstał w zakresie zastosowanej dobowej stawki najmu. Strona powodowa zastosowała stawkę w wysokości 160 zł brutto, natomiast pozwany zakład ubezpieczeń zweryfikował stawkę, obniżając ją do kwoty 75 zł netto.

Z art. 361 § 1 i 2 k.c. wynika zasada pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Zobowiązany do naprawienia szkody ponosi więc odpowiedzialność za wszystkie normalne następstwa zdarzenia, pozostające z tym zdarzeniem w adekwatnym związku przyczynowym.

Roszczenie pozwu pozostaje w sprzeczności z treścią powyższego przepisu. Żądanie nie pozostaje bowiem w adekwatnym związku przyczynowym z powstałą szkodą. Pozostaje również w sprzeczności z obowiązującą zasadą polegającą na dążeniu do minimalizacji szkody.

W ocenie Sądu powód nie był uprawniony do zastosowania stawki dobowej w wysokości 160 zł brutto. Sąd zważył, iż szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 23 lutego 2015 r. przez prokurenta poszkodowanego Biura (...) sp. z o.o. Prokurent poszkodowanej spółki w rozmowie telefonicznej z dnia 23 lutego 2015 r. uzyskała propozycję od pozwanego dostarczenia pojazdu zastępczego w klasie pojazdu uszkodzonego rozliczonego bezgotówkowo przy przyjęciu stawki dobowej najmu w kwocie 92,25 zł brutto. Konsultant poinformował poszkodowaną, iż w przypadku najmu pojazdu zastępczego z innego źródła pozwany uzna stawkę dobową najmu w wysokości 75 zł netto. Prokurent poszkodowanej spółki oświadczył, że pojazd zastępczy nie jest potrzebny bowiem spółka dysponuje innym pojazdem. Powyższe potwierdza dołączona do akt sprawy płyta CD z przeprowadzonej rozmowy.

Wobec powyższego Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka J. S. w zakresie w jakim świadek wskazała okoliczności wynajęcia pojazdu zastępczego oraz w zakresie w jakim świadek wskazała na brak propozycji ubezpieczyciela co do najmu pojazdu zastępczego.

Zadośćuczynienie żądaniu powoda pozostawałoby również w sprzeczności z podstawową zasadą wykonywania zobowiązań, wynikającą z treści art. 354 § 1 k.c., który stanowi, że dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współzycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający takim zwyczajom. W myśl § 2 tego przepisu w taki sam sposób powinien współdziałać przy wykonaniu zobowiązania wierzyciel. Przytoczony przepis wyraża obowiązujący w prawie cywilnym obowiązek minimalizacji szkody przez poszkodowanego, co oznacza, że działanie powoda jako wierzyciela powinno być racjonalne, tj. rozsądne i "ekonomiczne". Brak działania poszkodowanego w kierunku zminimalizowania szkody nie może zwiększać obowiązku odszkodowawczego podmiotu zobowiązanego do naprawienia szkody. Na pozwanym dłużniku ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu wydatków

celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla powoda następstw, ale z zachowaniem rozsądnych proporcji pomiędzy korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika (tak też SN w uchwale z dnia 22 kwietnia 1997 r., III CZP 14/97, OSNC 1997, nr 8, poz. 103, również w wyroku z dnia 8 września 2004 r., IV CK 672/03- LEX nr 146324). Nie wszystkie zatem powstające wydatki pozostają w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym i nie mogą być refundowane, gdyż istnieje obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów. W niniejszej sprawie strona powodowa nie sprostała obowiązkowi minimalizacji szkody.

Nadto poszkodowana mając świadomość, iż w przypadku najmu pojazdu zastępczego z innego źródła niż zaproponował pozwany, pozwany uzna stawkę dobową najmu w wysokości 75 zł netto, wynajęła pojazd zastępczy za stawkę dużo wyższą niż ta zaproponowana przez ubezpieczyciela, a co istotniejsze nie skorzystała z propozycji pozwanego dostarczenia pojazdu zastępczego w klasie pojazdu uszkodzonego rozliczonego bezgotówkowo.

Zatem biorąc pod uwagę wyżej poczynione rozważania, Sąd uznał, że dochodzone przez powoda roszczenie nie jest zasadne i w związku z tym w punkcie 1 wyroku oddalono powództwo w całości

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania złożyły się kwoty: 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 1.200,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z § 6 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015 r. ze zm.).

SSR Jolanta Brzęk